

سالشمار زندگی و آثار جان آبدایک

ترجمه بیتا کاظمی

جان هویر آبدایک John Hoyer Updike در ۱۸ مارچ ۱۹۳۲ در شهر ریدینگ پنسیلوانیا به دنیا آمد. او بعدها در داستان هایش از شهر ریدینگ الهام بسیار گرفت.

تا سن ۱۳ سالگی ساکن شماره ۱۷ خیابان فیلادلفیا شهر شیلینگتن Shillington پنسیلوانیا بود. در سال ۱۹۳۶ او به مدرسه‌ی دولتی در شهر شیلینگتن رفت که از این شهر در داستان هایش به عنوان آلینجر Olinger نام می‌برد. او بین سال‌های ۱۹۳۶ تا ۱۹۵۰ در آن‌جا به تحصیلات خود ادامه داد.

او در سال ۱۹۵۰ از دبیرستان فارغ‌التحصیل شد. در تابستان همان سال و طی دو تابستان بعد برای روزنامه ریدینگ ایگل Reading Eagle به عنوان نسخه‌بردار کار کرد و چند داستان کوتاه نوشت. در پایان آن سال او با بورس تحصیلی وارد دانشگاه هاروارد شد و شروع به نوشتن و طراحی در مجله فکاهی هاروارد Harvard Lampoon کرد.

در ۲۶ جون ۱۹۵۳ با مری ای. پنینگتن Mary E. Pennington که فارغ‌التحصیل رشته هنرهای زیبای دانشگاه رادکلیف بود ازدواج کرد.

جان آبدایک پس از ازدواج به عنوان ویراستار مجله هاروارد لمپون انتخاب شد و در رشته ادبیات انگلیسی به تحصیل پرداخت.

در سال ۱۹۵۴ رساله سال آخرش را در مورد رابرت هریک Robert Herrick شاعر قرن ۱۷ انگلیس نوشت و به عنوان دانشجوی افتخاری کلوپ Summacumland از دانشگاه هاروارد فارغ‌التحصیل شد و شروع به فروش اشعارش کرد. اولین داستان کوتاهش به نام دوستان فیلادلفیایی Friends from Philadelphia در مجله نیویورکر The New Yorker چاپ شد. در تابستان همان سال با بورسی به انگلستان

سفر کرد و در مدرسه هنرهای زیبا و طراحی راسکین واقع در شهر اکسفورد Oxford نام‌نویسی کرد.

در انگلستان با خانم ای. بی. کاترین وایت آشنا شد و به او پیشنهاد همکاری با مجله نیویورکر داده شد. آن سال تابستان در ماه اوت وی از انگلستان برگشت و پس از نقل مکان به منهن به مجله نیویورکر پیوست و به نوشتن داستان در بخش (صحبت شهر) The Talk of the Town پرداخت.

او از اگوست ۱۹۵۵ تا آوریل ۱۹۵۷ در مجله نیویورکر کار کرد. در بهار ۱۹۵۷ برای تمرکز بر روی کارش و نوشتن اشعار و کتاب هایش مجله نیویورکر را ترک و به شهر ایسویچ در ایالت ماساچوست مهاجرت کرد. و از آن جا برای نوشتن رمان «زوج‌ها، الهام گرفت. سپس کتابی ۶۰۰ صفحه‌ی به نام «خانه» را که مدت‌های زیادی روی آن کار کرده بود به اتمام رسانید

ولی از چاپ آن منصرف شد.

کتاب «نمایشگاه نوانخانه» را پس از آن نوشت. در سال ۱۹۵۸ اولین دیوان اشعارش به نام «مرغ چوبین» و دیگر جانوران اصلی» را برای چاپ به انتشارات هارپر و برادران برد اما در آخر به جای این که طبق درخواست انتشارات هارپر و برادران آخر داستان را تغییر دهد، آن را به همان صورت اول توسط انتشارات کنف Knopp به چاپ رساند.

۱۹۵۹ - کتاب داستان بلندش «نمایشگاه نوانخانه» و مجموعه داستان‌های کوتاه «همان دره» را به چاپ رساند. کتاب «مرغ چوبین» با نام «در آرزوی همد» Hoping for Hoop در انگلستان به چاپ رسید. او با کمک بورس گاکینهایم توانست به نوشتن رمان بلند خود به نام «ریت بدو» Rabbit Run بپردازد.

کتاب «دره آوردی از شهر» (A Gift From the

City) جزء بهترین‌های داستان‌های کوتاه آمریکایی شد.

۱۹۶۰ - کتاب «ریت بدو» منتشر شد. کتاب «نمایشگاه نوانخانه» جایزه بنیاد رزنتال انجمن ملی هنر و ادبیات را برد و فینالیست جایزه ملی کتاب (National Book Award) سال ۱۹۶۰ شد.

۱۹۶۱ - کتاب «خواستگاری» Wife - Wedding جزء داستان‌های برنده سال ۱۹۶۱ شد.

۱۹۶۲ - مجموعه داستان‌های کوتاه «پره‌های کیوتر» Pigeon Feather و «فلوت سحرآمیز» The Magic Flute (اقتباس از اپرای فلوت سحرآمیز موزارت) برای کودکان منتشر شد.

«همسر دکتر» The Doctor's Wife جزء برندگان داستان‌های ۱۹۶۲ بود.

«پره‌های کیوتر» جزء بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی ۱۹۶۲ شناخته شد.

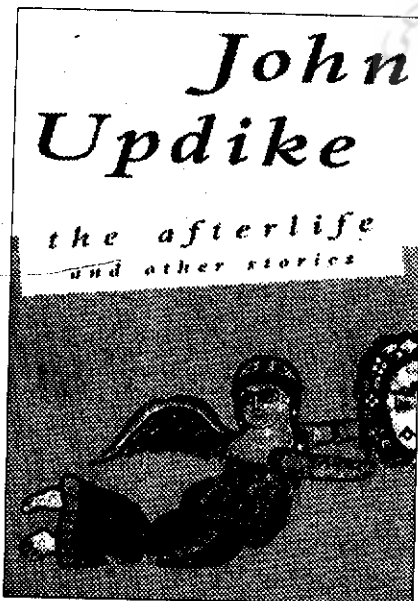
تابستان آن سال او به تدریس (نویسنده‌ی خلاق) Creative Writing در دانشگاه هاروارد پرداخت که اولین و آخرین شغلش در تدریس دانشگاهی بود.

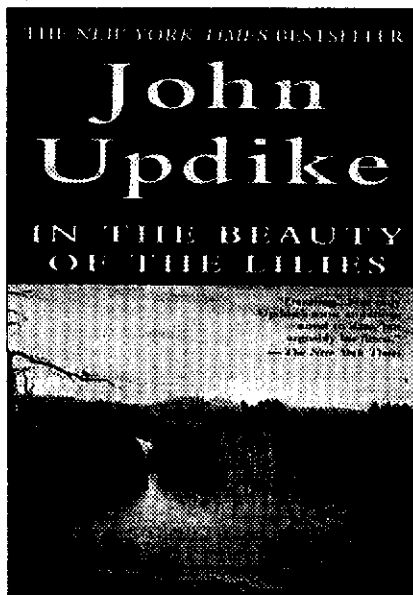
۱۹۶۳ - دیوان اشعارش به نام «تیرهای تلفن و اشعار دیگر» Telephone Poles and other Poems و کتاب داستانش به نام «اسب آدم» Centaur به چاپ رسیدند.

جایزه ملی کتاب سال ۱۹۶۳ به کتاب «اسب آدم» تعلق گرفت.

۱۹۶۴ - مجموعه داستان‌های کوتاه به نام «داستان‌های آلینجر» Olingers Stories و کتاب «حلقه» The Ring اقتباسی از اپرای واگنر برای کودکان به چاپ رسیدند.

به عضویت انجمن ملی هنر و ادبیات انتخاب شد.

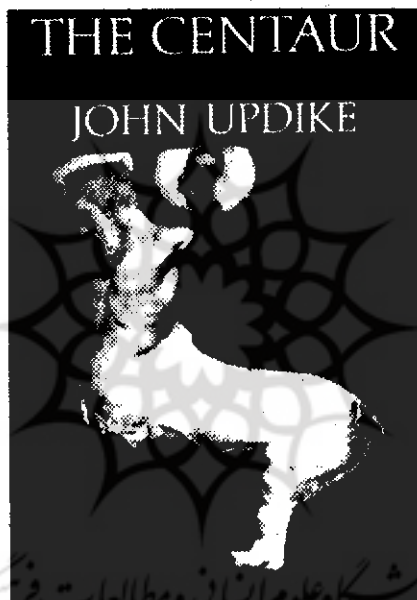

۱۹۶۹ - دیوان شعر «نقطه میانی و اشعار دیگر»
 Midpoint and other Poems و کتاب «روایای آخر»
 Bottom's Dream اقتباسی از روایای یک نیمه شب
 تابستان برای کودکان منتشر شد.
 ۱۹۷۰ - سری داستان‌های کوتاه متصل به هم به
 نام «یک: یک کتاب» Beck: A Book منتشر شد.
 کتاب «یک چشم‌پسته انتخاب می‌کند» Beck Takes
 جزء داستان‌های برنده ۱۹۷۰ شد.
 «ربیت بدو» به صورت فیلم اکران شد.
 ۱۹۷۱ - رمان «ربیت بازمی‌گردد» Rabbit Redux
 را منتشر و نشان جامعه سیگنت برای موفقیت در هنر را
 دریافت کرد و فینالیست بهترین کتاب سال شد.
 ۱۹۷۲ - سری داستان‌های کوتاه «موزه‌ها و زن‌ها و
 داستان‌های دیگر» Museums and Women and
 other Stories منتشر شد.

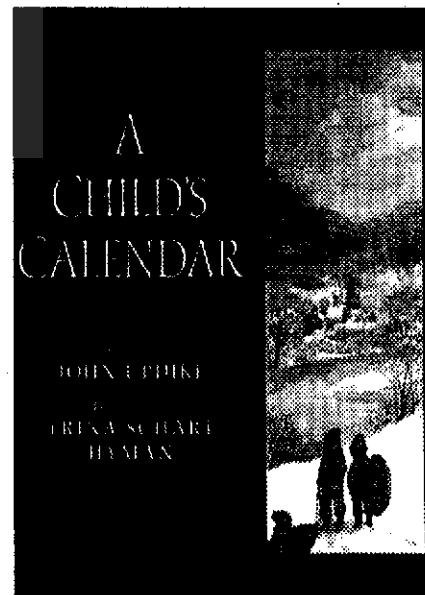
به دعوت وزارت امور خارجه آمریکا در برنامه مبادلات
 فرهنگی آمریکا و روسیه دیداری از روسیه، رومانی،
 بلغارستان و چکسلواکی به عمل آورد.
 در آوریل ۱۹۶۴ در ۳۲ سالگی به عنوان جوان‌ترین
 عضو منتخب آکادمی هنر و ادبیات آمریکا شناخته شد.
 ۱۹۶۵ - رمان «از مزرعه» Of the Farm و
 مجموعه مقالات و نقد «نثر متنوع» Assorted Prose
 و کتاب جیبی «مصرع» Verse که شامل اشعار «مرغ
 چوبین» و «تیرهای تلفن» بود و دیوان شعر «تقویم یک
 کودک» A Child's Calender به چاپ رسیدند.
 برای کتاب «اسب آدم» از فرانسه جایزه بهترین کتاب
 خارجی را گرفت.
 عضو منتخب آکادمی هنر و علوم آمریکا شد.
 ۱۹۶۶ - مجموعه داستان‌های کوتاه «مدرسه
 موسیقی» The Music School به چاپ رسیده و
 برنده اول جایزه آ. هنری O'Henry Prize Stories
 در مسابقات نگارش داستان‌های کوتاه شد.

۱۹۷۵ - کتاب «یک ماه یک شنبه‌ها» A Month
 of Sundays اولین از سری سه قسمتی «نامه
 اسکارلت» Scarlet Letter و نیز سری مقالات و نقد
 «قطعات گلچین شده» Picked-Up را منتشر کرد.
 داستان «برهنگی» Nakedness جزء برندگان
 بهترین‌های ۱۹۷۵ شد و جایزه کلوب لوتوس را برد.
 ۱۹۷۶ - کتاب رمان «با من ازدواج کن: یک رمانس»
 Marry Me: A Romance را منتشر کرد. جایزه
 مخصوص «موفقیت ممتد» را دریافت کرد. داستان
 «مردی که پستانداران از بین رفته را دوست می‌داشت»
 The Man Who Loved Extinct Mammals جزء
 بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی ۱۹۷۶ شناخته
 شد.

۱۹۷۷ - دیوان اشعار «برتاب کردن و چرخاندن»
 Tossing and Turning منتشر شد.
 با خانم مارتا راگلز برنهارد Martha Raggles
 Bernhard ازدواج کرد و با ۴ پسر او به خانه جدید
 رفتند.
 ۱۹۷۸ - کتاب «کودتا» The Coup منتشر شد. از او
 دعوت شد که برای استشهاد در کمیته تعلیم و تربیت
 منتخب مجلس اعیان شرکت کند و در مورد تعلیم و
 تربیت سخن بگوید که در آن‌جا علیه پشتیبانی دولت در
 امور هنری سخن گفت.
 ۱۹۷۹ - مجموعه داستان‌های کوتاه میبل به نام
 «راه دوری برای رفتن: داستان‌های میبل» Too Far to
 go: The Maple Stories و داستان‌های کوتاه
 «مشکلات و داستان‌های دیگر» Problems and
 Other Stories منتشر شد. شبکه تلویزیونی NBC
 «راه دوری برای رفتن» را به صورت فیلم دو ساعته پخش
 کرد.
 ۱۹۸۰ - کتاب «اشارات» Gesturing جزء بهترین

برای مدت سه سال به عنوان مشاور افتخاری کتابخانه
 کنگره انتخاب شد.
 ۱۹۷۳ - برای سه هفته به عنوان سخنران انجمن
 فولبرایت لینکلن Fulbright Lincoln در کشورهای
 غنا، نیجریه، تانزانیا، کنیا و اتیوپی به سخنرانی
 پرداخت.
 ۱۹۷۴ - رمان پرسروصدای «بوچنان می‌میرد»
 Buchanan Dying به چاپ رسید.
 کتاب «پسر» Son جزء بهترین داستان‌های کوتاه
 آمریکایی انتخاب شد. از همسرش جدا شد. همراه جان
 شیور John Cheever آرتور میلر Arthur Miller و
 ریچارد ویلبر Richard Wilbur نامهای سرگشاده به
 سفیر وقت روسیه آناتولی دبرینین در رابطه با خاتمه
 آزار نویسنده روس الکساندر سولژنیتسین
 Alexander Solzhenitsyn نوشت.

داستان‌های کوتاه آمریکایی سال ۱۹۸۰ شناخته شد.
 ۱۹۸۱ - کتاب «رَبِیت تِوانگر است» Rabbit Is Rich چاپ شد و جایزه انجمن ملی منتقدان کتاب را برد و به او نشان ادبی «ادوارد مک داول» Edward MacDowell Medal را دادند. داستان «هنوز کمی به درد می‌خورد» Still of some Use جزء بهترین داستان‌های کوتاه آمریکای ۱۹۸۱ شناخته شد.
 ۱۹۸۲ - سری داستان کوتاه متصل به هم «بک بازمی‌گردد» Bech Is Back منتشر شد.
 او جایزه ادبی پولیتزر Pulitzer Prize for Fiction، جایزه ملی کتاب آمریکا و جایزه ملی انجمن منتقدان کتاب را برای کتاب «رَبِیت تِوانگر است» دریافت کرد.
 ۱۹۸۳ - سری مقالات و نقد به نام «رسیدن به ساحل» Hugging the Shore منتشر شد و برای دومین بار جایزه ملی انجمن منتقدان کتاب را برد.
 «مرگ دوستان دور» Deaths of Distant Friends جزء بهترین داستان‌های کوتاه آمریکای ۱۹۸۳ شد.
 کتاب «شهر» The City جزء بهترین‌های ۱۹۸۲ معرفی شد.
 جایزه «هنر برتر پنسیلوانیا» و جایزه کتابخانه لینکلن را برد.
 ۱۹۸۴ - کتاب «ساحره‌های ایستویک» The Witches of Eastwick منتشر شد.
 کتاب «هم اتاقی‌های مسیحی» The Christian Roomates او به نام «هم اتاقی» The Roomate به فیلم‌نامه تبدیل شد و نشان افتخار ملی هنر به او داده شد. و کتاب «رسیدن به ساحل» جایزه انجمن منتقدان کتاب را برد.
 ۱۹۸۵ - دیوان شعر «رو در رو با طبیعت» Facing Nature چاپ شد. کتاب «دیگری» The Other جزء داستان‌های برنده ادبی ۱۹۸۵ است.
 ۱۹۸۶ - داستان «حدیث راجر» Roger's Version قسمت دوم از داستان سه قسمتی «نامه اسکارلت» منتشر شد.
 ۱۹۸۷ - مجموعه داستان‌های کوتاه «به من اعتماد کن» Trust Me چاپ شد و جایزه ادبی المرهم زابست برای داستان‌های تخیلی را برد. Elmer Holmes Bobst Award for Fiction
 The After Life جزء بهترین داستان‌های کوتاه آمریکای ۱۹۸۷ شد.
 هالیوود با اقتباس از کتاب «ساحره‌های ایستویک» فیلمی با بازیگری جک نیکلسون Jack Nicholson، شر Cher، سوزان ساراندون Susan Sarandon و میشل فایفر Micheal Pfeiffer ساخت.
 ۱۹۸۸ - کتاب «اس» (S.) آخرین قسمت از داستان سه قسمتی نامه اسکارلت به چاپ رسید.
 جایزه مادام‌الممر موفقیت دانشگاه برندیز Life Achlevment Award From Brandeis

University را برد. داستان «برگریزان» Leaf Season جزء داستان‌های برنده ۱۹۸۸ قرار گرفت.
 شبکه تلویزیونی بی.بی.سی. (BBC) با اقتباس از کتاب «پره‌های کیوتر» فیلم تلویزیونی ساخت.
 جایزه ادبی بابست Bobst Award for Fiction برای داستان‌های تخیلی را برد.
 اولین دوره سالیانه یادواره پن‌مالامود Pen Malamud Memorial Reading را در کتابخانه فلجر شکسپیر شهر واشنگتن دی.سی برگزار کرد.
 ۱۹۸۹ - نقدهای هنری «به یک نظر: مقالاتی در باب هنر» و زندگینامه شخص خودش به نام «خود آگاهی: خاطرات» را منتشر کرد.
 Self-Consciousness: Memoris طی مراسمی نشان ملی هنر National Medal of Arts را از رئیس جمهور بوش در کاخ سفید دریافت کرد.
 ۱۹۹۰ - کتاب «رَبِیت آرام می‌گیرد» Rabbit at Rest که چهارمین و آخرین جلد دوره «رَبِیت» (هری) آنگستروم است به چاپ رسید.
 ۱۹۹۱ - سری مقالات و نقد «کارهای متفرقه» odd Jobs به چاپ رسید. برای دومین بار برای کتاب «رَبِیت آرام می‌گیرد» برنده جایزه پولیتزر شد. او سومین آمریکایی است که برای دومین بار جایزه پولیتزر را می‌برد.
 او برای سومین بار برنده جایزه انجمن ملی منتقدان کتاب شد. و دومین جایزه رقابت‌های داستان‌های آهنگری را برای کتاب «خانه سنگی مزرعه» A Sadnstone Farm House برد.
 در رقابت داستان‌های برنده ۱۹۹۱ مقام اول را کسب کرد و نام او جزء نویسندگان بهترین داستان‌های کوتاه آمریکای ۱۹۹۱ ثبت شد.
 برای کتاب «به من اعتماد کن» ایتالیا به او جایزه اول شانو Premio Scanno Prize را می‌دهد.
 ۱۹۹۲ - کتاب «خاطرات دولت فورد» Memories of the Ford Administration به چاپ رسید.
 ۱۹۹۳ - «اشعار برگزیده ۹۳-۱۹۵۳» به چاپ رسید. این چهارمین کتابی است که انتشارات کنف از وی به چاپ رساند.
 جایزه ادبی کانچ ریپابلیک Conch Republic Prize for Literature را برد. برنده جایزه «کامن ولث» Common Wealth Award شد.
 ۱۹۹۴ - کتاب «برزیل» Brazil و همچنین کتاب «پس از زندگی» و داستان‌های کوتاه دیگر» The After Life and other Short Stories منتشر شد.
 کتاب «خانه سنگی مزرعه» جایزه اول آهنگری. این دومین جایزه آهنگری آپدایک است.
 ۱۹۹۵ - کتاب «رَبِیت آنگستروم: یک چهارگانه» و همچنین «الفبای راهنمای اشیای آشنا» (کتاب سفری برای کودکان) به چاپ رسید.

نشان هاول Hawells Medal از آکادمی هنر و ادبیات آمریکا برای کتاب «رَبِیت آرام می‌گیرد» به او تعلق گرفت.
 نشان هاول هر ۵ سال یک بار به کتابی که در ۵ سال اخیر بهترین بوده است تعلق می‌گیرد.
 از فرانسه نشان افتخار رتبه فرماندهی هنر و ادبیات دریافت کرد.
 ۱۹۹۶ - کتاب «در زیبایی سوسن‌ها» In The Beauty of the Lilies و مجموعه مقالات «رویا‌های بازی‌گلف: نوشته‌هایی درباره گلف» را به چاپ رساند و جایزه «کتاب آمباسادور» Ambassador Book (Award) را برای کتاب «در زیبایی سوسن‌ها» دریافت کرد.
 جایزه کتاب «آمباسادور» همه ساله به ۴ نوع کتاب که نقش استثنایی در تفسیر زندگی و فرهنگ آمریکا داشته‌اند تعلق می‌گیرد.
 ۱۹۹۷ - کتاب «به سوی آخر زمان» Toward the End of Time منتشر شد و جایزه کامپیون Camplon Award را از مجله جزوییت آمریکا Jesuit magazine America به عنوان «مسیحی بارز ادبیات» دریافت کرد.
 این جایزه به یادبود قدیس آدموند کامپیون است که در سن چهل و یک سالگی به خاطر ایمان کاتولیکیش در سال ۱۵۸۱ اول به دار آویخته شد سپس او را غرق کرده و بعد چهار شعله‌اش کردند.
 ۱۹۹۸ - نشان اول هنر هاروارد را برد. این جایزه در ششمین جشنواره هنر هاروارد به آپدایک داده شد. او چهارمین برنده این جایزه است. سه نفر قبلی جک لمون، در سال ۱۹۴۷، پیت سیگر در ۱۹۴۰ و بانی ریت از فارغ التحصیلان ۱۹۷۲ هستند.
 در ۳۰ سپتامبر انتشارات کنف کتاب «بک در خلیج: یک شبه رمان» Bceh at Day: A Cruasi Novel را به چاپ رساند.
 آپدایک نشان بنیاد ملی کتاب را برای ممتازترین نقش در ادبیات آمریکا گرفت.
 نقد کتاب «یک قرن هنر و ادبیات: تاریخ موسسه ملی هنر و ادبیات به روایت دهه به دهه از زبان ۱۱ عضو موسسه» این کتاب توسط انتشارات دانشگاه کلمبیا به چاپ رسید.
 آپدایک از سال ۱۹۶۴ در سن ۳۲ سالگی به عنوان جوان‌ترین عضو منتخب این موسسه به عضویت آن در آمد و هنوز جزو اعضای آن است.
 ۱۹۹۹ - مقدمه و نقد بهترین داستان‌های کوتاه آمریکایی قرن را نوشت که توسط هوتون میفلین Houghton Mifflin چاپ شد. دستیار ویراستار او خانم کاترینا کن‌سون Katrina Kenison است. داستان خود آپدایک به نام «اشعار» Gesturing در قسمت سال‌های ۱۹۸۰ این کتاب آمده است.